

SPIS TREŚCI:

I. Podstawa opracowania

II. Przedmiot i zakres opracowania

III. Zarys historyczny.

IV. Zakres prac budowlanych

V. Opis stanu zachowania elewacji frontowej, pozostałych elewacji, dachu, stolarki okiennej.

VI. Projektowane zabiegi renowacyjno - konserwatorskie

6.1 Program prac konserwatorskich przy elewacjach ceglanych

6.2 Program prac konserwatorskich przy elewacjach z tynku.

6.3 Remont dachu.

6.4 Obróbki blacharskie

6.5 Stolarka okienna i drzwiowa zewnętrzna.

6.6 Okładzina wokół budynku.

VII. Zestawienie przykładowych materiałów.

VIII. Zmiana sposobu użytkowania budynku.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH ISTNIEJĄCEGO NIEUŻYTKOWANEGO BUDYNKU STAREJ SZKOŁY W KRZYŻEWIE, 18-218 SOKOŁY, KRZYŻEWO 32

I. Podstawa opracowania.

1.1. Zlecenie i umowa zawarta pomiędzy

Inwestor: Zespół Szkół Rolniczych im. Stefanii Karpowicz w Krzyżewie,
18-218 Sokoły, Krzyżewo 32

Biuro Projektowe: Pracownia Architektury FORMAT,
15 – 066 Białystok, ul. Modlińska 12 m 25

1.2. Wizje i oględziny na obiekcie

1.3. Dokumentacja archiwalna przedstawiona przez Zamawiającego.

II. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest wykonanie programu prac konserwatorskich określającego zakres niezbędnych robót naprawczych dla elewacji frontowej ceglanej, pozostałych elewacji, dachu, stolarki okiennej i drzwiowej oraz zagospodarowania wokół budynku.

Opracowanie obejmuje:

- zapoznanie się z istniejącą dokumentacją archiwalną budynku,
- szczegółowe oględziny obiektu,
- opis stanu istniejącego – zachowania,
- opracowanie programu prac konserwatorskich na remont elewacji frontowej, pozostałych elewacji, dachu, stolarki okiennej

III. Zarys historyczny.

Krzyżewo, wieś położona około 5 km od miejscowości Sokoły, w ówczesnym pow. mazowieckim, gub. łomżyńskiej / obecnie pow. wysokomazowiecki, woj. podlaskie/.

Bronisława Karpowicz i jej córka Stefania były właścicielkami majątku Krzyżewo o powierzchni 400 ha. Dochód z majątku postanowiły przeznaczyć na realizację i budowę szkoły rolniczej. W poszukiwaniu modelu szkoły Stefania wyjechała z matką na dwa lata do Szwecji i Danii, gdzie obie zwiedziły wiele najnowocześniejszych gospodarstw rolnych i szkół rolniczych. Powróciły do Krzyżewa z gotową wizją szkoły. Celem jej zrealizowania zwracają się w sierpniu 1910 roku do wiceprezesa Centralnego Towarzystwa Rolniczego w Warszawie Antoniego Wieniawskiego. Dzięki jego pomocy i działaniom powołanego w tym celu komitetu organizacyjnego pod jego przewodnictwem, w okresie od wiosny 1911 do jesieni 1912 marzenia obu pań zostały zrealizowane, powstała szkoła z internatem oraz przyszkolne zabudowania gospodarcze. Fundatorka ofiarowała ponadto 40 mórg ziemi / 20 ha/. 28 stycznia 1912 roku zmarła matka Stefanii, Bronisława. Dalszymi losami całego przedsięwzięcia kierowała już sama Stefania, doprowadzając do otwarcia szkoły i rozpoczęcia zajęć z dniem 15 stycznia 1913 r.

Szkoła przetrwała I wojnę światową, działania wojenne nie wyrządziły szkód i uczniowie cały czas pobierali naukę. Podniósł się wiek kursantów, bo nauka w Krzyżewie

gwarantowała odroczenie poboru wojskowego. Na początku 1915 roku przybyło na naukę aż 45 uczniów. Po wkroczeniu do Krzyżewa Niemców / sierpień 1915 / większość młodzieży wyjechała do domów rodzinnych, pozostali wzięli na siebie obowiązek ochrony budynków i inwentarza.

Stefania Karpowicz ofiarowała zegarki jako nagrody za odpowiedzialne zachowanie się w trudnych warunkach zmieniających się okupacji z rosyjskiej na niemiecką rocznie 1915. W okresie Polski niepodległej, od 1919 roku do wybuchu II wojny światowej, Stefania Karpowicz była prywatną właścicielką szkoły rolniczej w Krzyżewie, ponosząc główne koszty jej utrzymania. W dniu 5 sierpnia 1937 roku szkołę rolniczą wizytował minister oświaty dr Wojciech Świątosławski.

W 1937 roku szkoła otrzymała nazwę Prywatna Szkoła Przysposobienia Rolniczego Stefanii Karpowiczówny. 12 maja 1939 roku placówka otrzymała uprawnienia szkoły państwowej. W okresie II wojny światowej szkoła nie funkcjonowała. Szkoła rolnicza została uruchomiona ponownie w 1945 roku i upaństwowiona. Została zorganizowana jako Państwowe Gimnazjum Gospodarstwa Wiejskiego o dwuletnim cyklu nauczania.

Wymienne, a nawet jednocześnie występowała na pieczętkach szkolnych nazwa Państwowe Męskie Gimnazjum Gospodarstwa Wiejskiego dla Dorosłych. Jeszcze inna nazwa Męskie Gimnazjum Rolnicze w Krzyżewie figurowała na druku świadectwa szkolnego z pierwszego półrocza roku szkolnego 1947/1948 i to wydane dla uczennicy /w dalszym druku zaznaczono, że uczęszczała do klasy żeńskiej/. Od roku 1948/49 w miejsce gimnazjum pojawiło się Państwowe Liceum Rolnicze I stopnia dla Dorosłych w Krzyżewie o 2-letnim okresie nauczania. Od 1974 roku zasłużony, około sześćdziesięcioletni obiekt starej szkoły został poddany dłuższej i gruntowniejszej kuracji odnawiającej i ponownie wrócił do służby dla młodzieży, tym razem jako internat męski na osiemdziesiąt miejsc. Od czerwca 1981 roku Zespół Szkół Rolniczych w Krzyżewie nosi imię Stefanii Karpowicz. Upamiętnia fundatorkę również poświęcona jej szkolna Izba Pamięci z zachowanymi po niej skromnymi pamiątkami oraz tablica pamiątkowa autorstwa Wiesława Sielskiego, umieszczona na budynku dawnej szkoły wybudowanej przez Stefanię Karpowicz.

IV. W skład planowanych zamierzeń związanych z rozbudową budynku wchodzi:

- demontaż istniejącego pokrycia dachu z ołączeniem
- demontaż istniejących tynków zewnętrznych w miejscach słabej przyczepności
- demontaż parapetów zewnętrznych i wewnętrznych
- demontaż stolarki okiennej i drzwiowej
- demontaż lukarny dachowej od strony północnej
- demontaż cokołu z lastryco płukanego
- zasypanie części istniejącej piwnicy (zgodnie z rysunkami w projekcie architek.)
- demontaż istniejących warstw posadzkowych i stropowych z wyjątkiem konstrukcji stropów, wykonanie zabezpieczenia i uzupełnienia konstrukcji stropów zgodnie z oceną mykologiczną, zabezpieczenie konstrukcji stropów chemicznie p/grzybicznie i p/pożarowo do klasy R 15 odporności ogniowej
- wykonanie nowych posadzek i sufitów
- wykonanie kanałów c.o. - ścianki gr. 25cm murowane z bloczków betonowych na zaprawie cementowej, spód z betonu B15 gr. 15cm, przekrycie z żelbetowych płyt prefabrykowanych
- oczyszczenie, wyrównanie schodów wewnętrznych, wykończenie schodów płytami

kamiennymi i gresem

- wykonanie pochylni wewnętrznych – na poddaszu na konstrukcji drewnianej
- demontaż i zamurowanie fragmentów ścian zewnętrznych w miejscach projektowanych zmian układu otworów okiennych i drzwiowych, zamurowania wykonać z cegły kratówki
- wykonanie wzmocnienia ścian dobudówki od strony wschodniej -wg proj. konstrukcyjnego
- wykonanie tynkowania ścian zewnętrznych tynkiem renowacyjnym
- wykonanie czyszczenia i wzmocnienia powierzchni cegieł (elewacja frontowa) wg programu prac konserwatorskich
- wykonanie izolacji poziomej ścian piwnicznych i fundamentowych metodą iniekcji krystalicznej
- montaż schodów strychowych, wyłazu dachowego i okna oddymiającego
- demontaż i zamurowanie fragmentów ścian wewnętrznych konstrukcyjnych i działowych w miejscach projektowanych zmian układu otworów okiennych i drzwiowych,
- wymurowanie projektowanych ścian działowych z cegły kratówki gr. 12cm
- wykonanie ścian działowych na poddaszu z płyt gipsowo-kartonowych na ruszcie stalowym z wypełnieniem wełną mineralną
- wykonanie konstrukcji projektowanej lukarny od strony północnej
- wstawienie nowej stolarki okiennej i drzwiowej zewnętrznej i wewnętrznej
- wykonanie nowych parapetów wewnętrznych z lastryko
- wykonanie nowych parapetów zewnętrznych z blachy stalowej matowej powlekanej w kolorze zarym
- wykonanie wentylacji - w miejscu pozostałych istniejących kominów murowanych w ścianach oraz w miejscu kominów projektowanych w istniejących ścianach ściany wybrzdawać i wykonać nowe kominy z ceramicznych bloczków wentylacyjnych typu Schiedel.
- montaż nowych łat i kontrłat oraz pokrycia dachu z dachówki ceramicznej w kolorze ceglanym
- wykonanie nad wejściami daszków z tworzywa sztucznego na konstrukcji ze stali nierdzewnej
- wykonanie instalacji elektrycznej, sanitarnych, teletechnicznych
- montaż windy na konstrukcji samonośnej, szyb windy obudować ściankami murowanymi z cegły kratówki gr. 12cm
- wykonanie balustrady przy schodach, pochylni na poddaszu i wokół otworu schodów wewnętrznych
- wykonanie tynków wewnętrznych cementowo-wapienne kat. III zatarte na gładko, szpachlowanych (z wyjątkiem ścian pokrytych glazurą
- wykonanie malowania wewnętrznego
- wykonanie okładzin wewnętrznych w pomieszczeniach sanitarnych glazury do wys. sufitu
- montaż odbojo-poręczy i zabezpieczeń narożników
- zamontowanie w wiatrolapach w posadzce wycieraczek systemowych
- wykonanie schodów, podestów i pochylni zewnętrznych z betonu
- wykonanie posadzek zewnętrznych
- wykonanie balustrad na schodach i pochylniach zewnętrznych
- demontaż istniejących murków oporowych skarpy i wykonanie nowych z betonu wysokości 30cm oraz balustrady do wysokości 110cm

- wykonanie nowej instalacji ogromowej
- demontaż i uzupełnienie fragmentów opaski wokół budynku w zakresie związanym ze zmianą otworów zewnętrznych, montażem i demontażem, schodów, pochylni i podestów

V. Opis stanu zachowania elewacji frontowej, pozostałych elewacji, dachu, stolarki okiennej.

Budynek stanowi część kompleksu budynków Zespołu Szkół Rolniczych w Krzyżewie, jest bezpośrednio połączony łącznikiem z istniejącym budynkiem internatu i znajduje się w odległości 8,9-19,2m od zachodniej granicy działek podlegających opracowaniu.

W wyniku planowanej rozbudowy budynek podlegający opracowaniu w nieznaczny sposób zmieni swoją formę architektoniczną. Istniejący budynek pozostanie budynkiem o wymiarach zewnętrznych 31,35x30,43m i wys. ok. 13,9m, dwubryłowym murowanym, w części głównej - dwukondygnacyjnym (parter i użytkowe poddasze), częściowo podpiwniczonym; w części dobudówki – parterowym, podpiwniczonym z poddaszem nieużytkowym.

Dach budynku czterospadowy w części dobudówki dwuspadowy, całość o kącie nachylenia połaci dachowych 45° i 42, kryty dachówka karpiówką.

5.1 Elewacje są silnie zabrudzone i w złym stanie technicznym.

Występują spękania z ubytkami i śladami zacieków. W szczególnie złym stanie są: elewacja tylna. Znaczne uszkodzenia obróbek blacharskich powodują zamakania i zacieki na murach budynku. Obróbki blacharskie, nieszczelne rynny i rury spustowe są zniekształcone i skorodowane.

Istniejące ściany zewnętrzne kondygnacji nadziemnych gr. 55cm murowane z cegły pełnej na zaprawie wapiennej, elewacja frontowa w poziomie parteru nie otynkowana (z fragmentami elewacji bocznych), powyżej otynkowana; pozostałe elewacje otynkowane. Spękania występują na ścianie szczytowej i przyległej podłużnej.

Tynki wymienione podczas remontu w 1989r. Są w stanie zadowalającym z wyjątkiem powierzchni przyziemnej do wysokości średnio 1,2m, gdzie występuje odbarwienie powłoki malarskiej i gniazdowe łuszczenie się.

Ściana frontowa z muru nietynkowanego ma na wysokości do 1m dobarwienia z nieznacznymi śladami wysolenia na cegle i spoinach.

Studzienki przy oknach piwnicznych zniszczone, skorodowane murki z cegły – do zasypania.

Cokół od poziomu terenu do wysokości ok. 70cm w elewacjach bocznych i elewacji tylnej – lastrico płukane. Cokół i ściany parteru elewacji frontowej z cegły pełnej.

Opaska wokół budynku szer. 50cm z kostki betonowej (do demontażu)

Na ścianie zewnętrznej pierwszego piętra elewacji frontowej - pilastry, prostokątne elementy zdobiące elewacje.

W wyniku oględzin budynku stwierdzono przyczyny korozji tynku i murów, który ma charakter fizyko-chemiczny :

- zawilgocenie kapilarne ścian piwnic od wody od strony gruntu z powodu wadliwej izolacji pionowej i braku izolacji poziomej p.wilgociowej w okresie budowy obiektu,
- kondensacji pary wodnej z wnętrza pomieszczeń
- wadliwego odprowadzania wód opadowych i rozbryzgowych z nawierzchni terenu przy budynku.

Istniejące tynki oczyścić i usunąć w miejscach o słabej przyczepności.

5.2 Istniejąca stolarka okienna drewniana ościeżnicowa, podwójna w kolorze białym.
Drzwi zewnętrzne drewniane.

5.3 Dach o istniejącej konstrukcji drewnianej płatwiowo- kleszczowej o podwójnym stolcu kryty dachówką karpiówką podwójnie w kolorze ceglanym. Krokwie oparte na belkach stropowych drewnianych. Obróbka blacharska kominów, rynny i rury spustowe z blachy ocynkowanej w kolorze brązowym.

d.1 Wieżba dachowa nad częścią piętrową.

Połąć kopertowa, krokwie dwuspadowe oparte na dole na belkach stropowych.

Pozostałe elementy to płatwie, słupy z mieczami, kleszcze, podwaliny pod słupami i zastrzały w szczytach. Większość elementów wieźby stan dobry, bez uszkodzeń fizycznych i biologicznych z wyjątkami, które zostały uwzględnione w ekspertyzie mykologiczno-budowlanej.

d.2 Wieżba dachowa nad częścią parterową (dobudówką)

Stan wieźby bez widocznych uszkodzeń z wyjątkiem kilku elementów, które zostały uwzględnione w ekspertyzie mykologiczno-budowlanej.

d.3 Przyczyny korozji biologicznej:

- zagrzybienie: przecieki z nieszczelności pokrycia dachu oraz niedostateczna impregnacja drewna.
- porażenie przez owady

5.4 Izolacje przeciwwilgociowe

Izolacji poziomej papowej z okresu budowy nie ma. W 1989r. Wykonano izolację jako przeponę poziomą , metodą iniekcji. W podpiwniczeniu części wyższej, na ścianach 20cm nad posadzką, a w części niepodpiwniczonej na wysokości poziomu podłogi parteru.

Izolacja pionowa ścian, powłokowa z lepiku asfaltowego. Powłoka cienka, spękana, uszkodzona przy przejściu rur przez ściany.

Od frontu nawierzchnia z polbruku stan ocenia się jako dostateczny. Na styku ze ścianą występują nieszczelności ułatwiające przeciek wody na ścianie poniżej nawierzchni.

Pozostały teren – opaska z płytek betonowych, rozluźniona, przekrzywiona z ubytkami.

Spadki terenu od ściany , od strony północnej są wadliwe miejscowo tworząc niecki wodne.

5.5 Wnioski:

Obiekt należy poddać zabiegom konserwatorskim powstrzymującym procesy destrukcyjne oraz przywracającym pierwotną formę.

VI. Projektowane zabiegi renowacyjno - konserwatorskie

6.1 Program prac konserwatorskich przy elewacjach ceglanych :

6.1.1 Czyszczenie:

A. Szczotkowanie i mycie w przypadku luźnego pyłu i brudu;

B. Szczotkowanie i mycie z zastosowaniem pary wodnej w przypadku brudu trudno rozpuszczalnego - np. mieszanin związków smolistych; w przypadku partii ścian zaatakowanych przez mikroorganizmy zastosować do mycia dodatek preparatu bakterio i glonobójczego np. Funcosil®Alcutex BFA Entferner 0673;

C. Doczyszczanie z użyciem środków chemicznych.

- 6.1.2 Ostrożne (bez uszkodzenia powierzchni cegieł) usunięcie resztek skorodowanych spoin.
Ze względu na istniejącą cegłę licową zabieg usuwania spoin należy prowadzić bardzo ostrożnie, aby nie uszkodzić krawędzi cegieł.
- 6.1.3 Demontaż luźnych cegieł
- 6.1.4 Usunięcie z powierzchni cegieł szczelnych , cementowych zatarć, fug i kitów.
- 6.1.5 Strukturalne wzmacnianie powierzchni cegieł np. Steinfestiger OH firmy Wacker - Chemie.
- 6.1.6 Uzupełnianie ubytków w ceglach i reperacje uszkodzeń lica ścian
- a) wypełnianie pęknięć i uzupełnianie drobnych ubytków kitami do cegły np.firmy Tubag - NSR 12382, 12 620
 - b) wklejanie na zaprawie do klinkieru np. Vormauermörtel Typ VorM ST firmy Tubag całych cegieł o zbliżonym kształcie i strukturze do cegieł obok ubytku.
 - c) wklejanie na zaprawie j.w. kształtek lica cegły dociętych do formatu lica cegły uszkodzonej i dobranej pod względem faktury zewnętrznej i struktury fizycznej do cegieł elewacyjnych.
- 6.1.7 Oczyszczanie spoin pomiędzy ceglami z zaprawy skorodowanej a następnie fugowanie gotową zaprawą o zbliżonych parametrach fizyczno - mechanicznych do oryginalnej, usuniętej fugi np. Funcosil® Feinzugmörtel.
- 6.1.8 Ewentualne scalanie kolorystyczne nowo wstawionych cegieł i istniejących przebarwień fasady laserunkowa farb silikonowa “Historic -Lasur”.
- 6.1.9 Po dokładnym wyschnięciu elewacji dwukrotna hydrofobizacja całej powierzchni konserwowanego muru ceglano i spoinowania preparatem silikonowym np. Sarsil H-14 /R firmy “Silikony Polskie”

6.2 Program prac konserwatorskich przy mechanicznym usunięciu słabych tynków.

Po oczyszczeniu z powłok farb należy dokonać przeglądu stanu zachowania tynków. Wszystkie partie słabe- wykruszające się lub mogące się wykruszyć po lekkim zruszeniu dłutem należy usunąć do „zdrowego” podłoża. Prawdopodobnie konieczne będzie całkowite usunięcie tynku.

Proponuje się skucie resztek tynku i wykonanie nowego typu Funcosil Sanierputz-WTA. Tak przygotowane powierzchnie wystroju należy zagruntować preparatem Funcosil Impregniergrund, a następnie pomalować farbą Funcosil LA Siliconfarbe lub farbą Funcosil SF w kolorze beżowym. Farba Funcosil LA Siliconfarbe charakteryzuje się niewielką skłonnością do brudzenia się, posiada wysoką odporność na czynniki atmosferyczne, w tym spaliny przemysłowe i mikroorganizmy oraz chroni podłoże przed namakaniem. Przyjmuje się dwukrotne malowanie powierzchni wystroju.

Proponuje się zastosowanie farb krzemianowych do wyboru kilku producentów: Kabe, Caparol, Baunit, Keim, Beckers.

Sprawdzenie izolacji w partii cokołowej.

Ponieważ widoczne są zaplamienia i złuszczenia tynków spowodowane zawilgoceniem należy wykonać izolację pionową fundamentów.

- pozostają istniejące ławy fundamentowe – głębokość posadowienia w części podpiwniczonej 2,00m, a w części niepodpiwniczonej 1,25m. Mury fundamentowe i piwniczne z cegły pełnej gr. 64cm na zaprawie cementowo-wapiennej

- wykonać izolację wszystkich ścian zewnętrznych fundamentowych i piwnicznych wykonać od wewnątrz i od zewnątrz izolację przeciwwilgociową metodą iniekcji krystalicznej powyżej poziomu projektowanej posadzki parteru, dodatkowo wykonać izolację ścian zewnętrznych piwnicznych metodą iniekcji krystalicznej powyżej poziomu projektowanej posadzki piwnicy
 - zewnętrzne ściany fundamentowe i piwniczne do poziomu cokołu (iniekcji krystalicznej) zabezpieczyć w systemie ochrony i renowacji budowli preparatami typu Remmers – zgodnie z warstwami w przekrojach.
- Cokół z lastryco płukanego usunąć. Następnie na warstwę izolacyjną (j.w.) nałożyć tynk cementowy, a następnie pomalować na kolor szary.
- Wykonanie wzmocnienia ścian dobudówki od strony wschodniej -wg proj. konstrukcyjnego(rysunek w załączniku). Aby zakryć wzmocnienie ściana zostanie docieplona oddychającym styropianem gr. 10cm. Przykładem takich nowoczesnych rozwiązań wprowadzanych w dziedzinie ociepleń ścian zewnętrznych budynków, jest np. system Baunit Open®, oparty o perforowane (dyfuzyjne) termoizolacyjne płyty styropianowe Open®. Mając na uwadze jego właściwości, jest on obecnie jedynym optymalnym rozwiązaniem na zawilgocone mury (właściwości w zestawieniu przykładowych materiałów - VII).

6.3 Remont dachu

Remont dachu polegać będzie na całkowitym zerwaniu pokrycia z cegły karpiówki. Pozostaje dach o istniejącej konstrukcji drewnianej płatwiowo- kleszczowej o podwójnym stolcu. Krokwie oparte na belkach stropowych drewnianych - przeprowadzić prace renowacyjne konstrukcji zgodnie z opinią mykologiczną, całość zabezpieczyć chemicznie p/grzybicznie i p/pożarowo do klasy R 15 odporności ogniowej. Istniejące pokrycie dachowe z ołocieniem przeznacza się do demontażu. Dokonać przebudowy lukarny od strony północnej – zgodnie z rysunkami. Po zdemontowaniu istniejącego pokrycia zamontować łąty 5x5cm i kontrłaty 4,5x5. Wykonać pokrycie całego dachu z płyt dachówki ceramicznej w kolorze ceglanym.

Obróbkę blacharską kominów i ściany wykonać z blachy stalowej powlekanej matowej w kolorze dachu

Podbitki okapów wykonać z drewna.

Rynny i rury spustowe wykonać z blachy stalowej powlekanej matowej łączone za pomocą złączek zatraskowych z uszczelkami - w kolorze dachu

Czapki kominowe żelbetowe ułożyć na 1 warstwie papy asfaltowej na lepiku, czapki od góry zaizolować 1 warstwą papy oraz pokryć blachą gładką powlekaną matową w kolorze dachu.

Nad wejściami wykonać daszki z tworzywa sztucznego na konstrukcji ze stali nierdzewnej. Pomieszczenia na poddaszu odizolować od drewnianej konstrukcji dachu – 2xpłyta GKF gr. 15mm.

6.4 Obróbki blacharskie.

Istniejące obróbki blacharskie i orynnowania na budynku wykonane zostały z blachy ocynkowanej. W większości są skorodowane i uszkodzone, w niektórych miejscach stwierdza się ich brak, co powoduje namakanie i uszkodzenia elewacji oraz wystroju. Projektuje się wymianę wszystkich obróbek, rynien i rur spustowych oraz parapetów zewnętrznych na elewacjach frontowych i dachu budynku. Nowe obróbki należy wykonać

z blachy stalowej matowej powlekanej w kolorze szarym, na dachu w kolorze dachu.

6.5 Stolarka okienna i drzwiowa zewnętrzna.

Po zdemontowaniu istniejącej stolarki okiennej i drzwiowej zamontować nową:

Okna drewniane od zewnątrz w kolorze białym, podwójnie szklone z wypełnieniem Argonem, o współczynniku przenikania ciepła $1,8 \text{ W/m}^2$. Zachować istniejący podział szprosów okna jak w projekcie.

Przed zamówieniem lub wykonaniem stolarki okiennej sprawdzić w naturze (na budowie) rozstaw osiowy i wymiary szprosów stolarki istniejącej i projektowaną stolarkę wykonać zgodnie ze stanem istniejącym i ewentualnie skorygować.

Drzwi zewnętrzne w starym budynku drewniane z przeszkleniami.

6.6 Okładzina wokół budynku.

STAROBRUK jest kostką specjalnie przygotowaną dla połączenia nowoczesnej i trwałej kostki z zabytkowymi, stylowymi budowlami. Dzięki obtłuczonym krawędziom i nierównomiernej powierzchni imituje kostkę granitową, a różnorodna kolorystyka sprawia, że można ją doskonale wkomponować w każde otoczenie.

Uwagi końcowe:

Prace dotyczące elewacji i pokrycia z dachówki powierzyć firmie konserwatorskiej, posiadającej doświadczenie w tego typu pracach na obiektach zabytkowych. Przed przystąpieniem do remontu uporządkować istniejące instalacje na elewacji.

VII. Zestawienie przykładowych materiałów.

System Baunit Open®, oparty o perforowane (dyfuzyjne) termoizolacyjne płyty styropianowe Open®.

Płyta styropianowa 10 cm

Baunit opem FassadenPlatte 10 cm

5 płyt/pakiet = 2,5 m

Zalety systemu Baunit Open®:

- Może być stosowany na elewacjach starych i nowo-wznoszonych obiektów
- Również na podłogach o podwyższonej wilgotności
- Perforowane płyty styropianowe wydawnie zwiększają przyczepność zaprawy klejowej
- Płyty styropianowe mogą być mocowane z pominięciem łączników mechanicznych
- Można ocieplać obiekty w trakcie wznoszenia, cechujące się tzw. wilgocią technologiczną,
- Gwarantuje „oddychanie” ścian,
- Ściana z ociepleniem Baunit Open®, zachowuje parametry ściany jednowarstwowa,
- Eliminuje kondensat pary wodnej między ścianą, a ociepleniem.

W skład systemu wchodzi następujące produkty:

- Perforowana płyta styropianowa Baunit open® FassadenPlatte
- Biała Zaprawa Klejowo-Szpachlowa Baunit open® KlebeSpachtel Weiss
- Podkład gruntujący Baunit open® Grundierung
- Tynk strukturalny Baunit open® StrukturPutz

Funcosil®Alcutex BFA Entferner

Opis/zastosowanie:

Środek oparty na związkach heterocyklicznych działający bakteriobójczo – i glonobójczo. Nie zawiera fenolu, formaldehydu, detergentów, ani metali ciężkich. Roztwór czyszczący do usuwania zabrudzeń biologicznych – w tym z kamieni naturalnych i cegły oraz ścian przeznaczonych do malowania na elewacjach.

Zużycie: = 0,2 l m²

Nr art. : 0674,09Aa

Funcosil® Steinfestiger OH

Opis/zastosowanie:

Jednoskładnikowy preparat do wzmacniania kamienia oparty na estrach kwasu krzemowego. Zawiera rozpuszczalnik. Zawartość substancji czynnej do 75%. Ilość wytraconego żelu w przeliczeniu na ilość użytego preparatu: 30%. Preparat bezbarwny, o dobrej odporności na działanie światła, dobra penetracja i duża głębokość wnikania. Stosowany do zniszczonych przez czynniki atmosferyczne, osłabionych, średnioporowatych kamieni naturalnych - zwłaszcza piaskowców, kamieni sztucznych, tynków oraz spoin wypełnionych zaprawa. W przypadku kamieni zawierających minerały ilaste wymagają uprzedniego zastosowania Funcosil® Antihygro. Przed użyciem przeprowadzić badania laboratoryjne oraz na powierzchni próbnej które określą poziom dawkowania preparatu.

Zużycie: ibid. Nr art.: 0645, 15 Ca

Funcosil® Feinzugmörtel

Opis/zastosowanie:

Zaprawa fabrycznie mieszana, sucha, drobnoziarnista (o grubości kruszywa Pracownia Konserwacji Architektury Zabytkowej - Jerzy Turno 12 do 0.5 mm), z mineralnymi spoiwami i kruszywami.

Zaprawa szybkowiązka i o małej gęstości objętościowej. Hydrofobowa paroprzepuszczalna. Stosowana do napraw sztukaterii na elewacjach.

Zużycie: 1,3 kg/m² na każdy mm warstwy.

Nr art.: 0512, 11 Bb

Funcosil® Salzspeicherputz - WTA

Opis/zastosowanie:

Tynk wyrównawczy i magazynujący sole WTA. Zaprawa fabrycznie mieszana, sucha, z spoiwem naturalnym odpornym na siarczany i inne sole oraz mineralnymi kruszywami. Stosowana do napraw elewacji jako tynk podkładowy i wyrównawczy. Sprawdzona w przypadku starych murów o osłabionej strukturze murów i reperacji spoin oraz do wyrównywania ubytków. Może być też stosowana jako obrzutka pod wierzchnie wyprawy tynkarskie.

Zużycie: ok. 7 kg/m², na warstwę o gr. 10 mm.

Nr rt.: 0504, 11 Ba

Funcosil® Historie Silicon Spachtel

Opis /zastosowanie

Mikroporowata, paroprzepuszczalna szpachlówka z wypełniaczem mineralnym. Stosowana do napraw elewacji - wyrównywania oraz zamknięcia rys (niewielkich rozwarości max. do 5 mm) i niewielkich ubytków powierzchniowych. Do stosowania na wszystkich podłogach mineralnych budynków zabytkowych.

Zużycie: ok. 1,2 kg/1 wypełnianej przestrzeni.

Nr art.: 0565, 13 Ab

Funcosil® Tiefelgrund:

Opis/zastosowanie:

Środek gruntujący zawierający rozpuszczalniki organiczne. Wzmacnia powierzchnię i posiada właściwości głęboko penetrujące. Stosowany na podłoża mineralne, tynki wapienno-piaskowe, wapienno-cementowe, cementowe i betony.

Zużycie: 100 - 200 ml/m²

Nr art.: 2909 10Ba

Funcosil® Historic Lasur

Opis/zastosowanie:

Półtransparentna farba oparta na składnikach mineralnych. Niepigmentowana i pigmentowana - dobór w zależności od podłoża. Hydrofobowa, o wysokiej paroprzepuszczalności i przepuszczalności dwutlenku węgla ($sd < 0,1$ m, $w < 0,1$ kg/m² x $h_{0,5}$), o b. dobrej odporności na czynniki atmosferyczne. Przeznaczona do wykonywania laserunkowych powłok malarskich, które dzięki niewielkim zdolnościom krycia, pozwalają na zachowanie oryginalnej faktury podłoża.

Zużycie: w zależności od chłonności podłoża oraz faktury obiektu.

Międzywarstwa: ok. 0,15 l/m², powłoka wierzchnia: 0,10 l/m².

Nr art.: 6476, 12Ab

Funcosil® Historicputz

Opis/ zastosowanie:

Tynk historyczny. Zaprawa fabrycznie mieszana, sucha, z trawem i mineralnymi kruszywami.

Stosowana do napraw elewacji. Do wykonywania wypraw na wszystkich podłożach mineralnych budynków zabytkowych.

Zużycie: ok. 13 kg/m², na warstwę o gr. 10 mm.

Nr art.: 0503, 11 Bb

Farba Funcosil® LA Siliconfarbe(farba czysto silikonowa; zalecana do starych tynków nie podlegających wymianie)

Opis/zastosowanie:

Ze względu na swoje właściwości nadaje się do wykonywania hydrofobowych, w wysokim stopniu przepuszczalnych dla pary wodnej powłok ochronnych na mineralnych materiałach budowlanych, zwłaszcza w kombinacji z preparatem gruntującym Funcosil® Imprägniergrund. Poza tym Funcosil® LA Siliconfarbe może być stosowana jako powłoka renowacyjna na nośnych powłokach krzemianowych, silikonowych i matowych, zniszczonych przez czynniki atmosferyczne

Szpachlowanie: Nierówne, zagruntowane podłoża należy wyrównać

szpachlówką Funcosil® Silicon-Spachtel.

Zużycie:

Międzywarstwa: ok. 0,25 l/m²

Powłoka nawierzchniowa: ok. 0,20 l/m²

Farba Funcosil® SF (farba silikonowa z dodatkiem żywicy akrylowej – stosowana w przypadku nowych powłok tynkarskich).

należy poprzedzić impregnacją podłoża

roztworem gruntującym - **Funcosil Hydro Tiefengrund** firmy Remmers.

Zapewni on równomierną chłonność podłoża i dodatkową ochronę wgłębną przed wnikaniem wody opadowej.

Funcosil® Grundiermörtel

Opis/zastosowanie:

Zaprawa fabrycznie mieszana, sucha, gruboziarnista (o grubości kruszywa do 1,3 mm), z mineralnymi

spoiwami i kruszywami. Zaprawa szybkowiążąca i o małej gęstości objętościowej. Hydrofobowa i paroprzepuszczalna. Stosowana do napraw elewacji i sztukaterii na elewacjach. Do wykonywania i napraw rdzeni profili i gzymsów.

Zużycie: 1,1 kg/m² na każdy mm warstwy.

Nr art: 0511, 11Bb

Funcosil® Grundierung SV

Opis/zastosowanie:

Środek gruntujący zawierający rozpuszczalniki. Wzmacnia powierzchnie i posiada właściwości penetrujące oraz hydrofobizujące. Stosowane na podłoża mineralne. Tynki wapienno-piaskowe, wapienno-cementowe i cementowe.

Zużycie: 100 - 200 ml/m²

Nr art.: 6438, 10Ba

Sarsil H-14 /R firmy “Silikony Polskie”

Silikonowy środek do hydrofobizacji murów i materiałów budowlanych.

SARSIL® H-14/R jest środkiem przeznaczonym do hydrofobizacji zewnętrznych powierzchni; murów, tynków cementowo-wapiennych i porowatych materiałów budowlanych takich jak: beton, dachówka ceramiczna, cegła: klinkierowa, silikatowa i wypalana, kostka brukowa, gips, okładziny z piaskowca oraz z nie polerowanego. równomiernie penetruje w podłoże tworząc warstwę ochronną o doskonałej odporności na czynniki atmosferyczne, promieniowanie UV i wiele czynników chemicznych, doskonale zabezpiecza hydrofobowa powłoki na wiele lat, zachowuje własności „oddechowe” podłoża, nie zmienia kolorystyki, natomiast ożywia naturalny kolor materiału, redukuje skłonność do zabrudzeń i ułatwia samooczyszczanie materiału pod wpływem opadów atmosferycznych, co gwarantuje utrzymanie przez wiele lat estetycznego wyglądu powierzchni, zapobiega powstawaniu grzybów i porostów

VIII. Zmiana sposobu użytkowania budynku.

Zmiana sposobu użytkowania budynku starej szkoły na pensjonat. Zmianie ulegną pomieszczenia, które wcześniej były już wykorzystywane jako pokoje i sale lekcyjne. Projektowane pokoje pensjonatu będą posiadały osobne łazienki. Zmieni się jedynie układ ścianek działowych i funkcja poszczególnych pomieszczeń. Poddasze dotychczas nieużytkowe zostanie zaadaptowane na klub.

Opracował: